

32008R0300

L 97/72

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

9.4.2008.

UREDBA (EZ) br. 300/2008 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 11. ožujka 2008.****o zajedničkim pravilima u području zaštite civilnog zračnog prometa i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2320/2002****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 80. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾, u svjetlu zajedničkog teksta koji je Odbor za mirenje odobrio 16. siječnja 2008.,

budući da:

- (1) Radi zaštite osoba i robe unutar Europske unije, potrebno je spriječiti djela nezakonitog ometanja civilnog zrakoplova, koja dovode u pitanje sigurnost civilnog zračnog prometa uspostavom zajedničkih pravila za zaštitu civilnog zračnog prometa. Taj bi se cilj trebao postići uspostavom zajedničkih pravila i zajedničkih osnovnih standarda u vezi sa zaštitom civilnog zračnog prometa kao i mehanizama za praćenje njihove usklađenosti.
- (2) Poželjno je da se u interesu zaštite civilnog zračnog prometa općenito osigura osnova za zajedničko tumačenje Priloga 17. Čikaškoj konvenciji o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu od 7. prosinca 1944.
- (3) Uredba (EZ) br. 2320/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o uspostavljanju zajedničkih pravila u području zaštite civilnog zračnog prometa ⁽³⁾ bila je donesena slijedom događaja 11. rujna 2001. u Sjedinjenim Američkim Državama. Potreban je zajednički pristup u području zaštite civilnog zračnog

prometa, a potrebno bi bilo razmotriti i najučinkovitija sredstva pružanja pomoći nakon terorističkih djela koja značajno utječu na područje prijevoza.

- (4) Sadržaj Uredbe (EZ) br. 2320/2002 trebalo bi revidirati u svjetlu stečenog iskustva, a samu Uredbu bi radi pojednostavljenja, usklađivanja i pojašnjenja postojećih pravila i poboljšanja razina zaštite trebalo staviti izvan snage i zamijeniti ovom Uredbom.

- (5) S obzirom na potrebu za većom fleksibilnošću prilikom usvajanja mjera zaštite i postupaka koji odgovaraju novonastalim procjenama rizika i kako bi se omogućilo uvođenje novih tehnologija, ova Uredba mora propisati osnovna načela o tome što je potrebno učiniti kako bi se civilni zračni promet zaštitio od djela nezakonitog ometanja ne ulazeći pritom u tehničke i postupovne pojedinosti u vezi s načinom njihove provedbe.

- (6) Ova se Uredba mora primjenjivati na zračne luke koje služe civilnom zračnom prometu i koje se nalaze na području države članice, na operatore koji pružaju usluge u takvim zračnim lukama i na subjekte koji tim zračnim lukama ili kroz te zračne luke osiguravaju robu i/ili usluge.

- (7) Ne dovodeći u pitanje Konvenciju o kaznenim i nekim drugim djelima počinjenim u zrakoplovima, potpisanu u Tokiju 1963., Konvenciju o suzbijanju nezakonite otmice zrakoplova, potpisanu u Haagu 1970., i Konvenciju o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv sigurnosti civilnog zrakoplovstva potpisanu u Montrealu 1971., ova Uredba trebala bi također obuhvatiti mjere zaštite koje se primjenjuju u zrakoplovu zračnih prijevoznika Zajednice ili tijekom njihovog leta.

⁽¹⁾ SL C 185, 8.8.2006., str. 17.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 15. lipnja 2006. (SL C 300 E, 9.12.2006., str. 463.), Zajedničko stajalište Vijeća od 11. prosinca 2006. (SL C 70 E, 27.3.2007., str. 21.) i Stajalište Europskog parlamenta od 25. travnja 2007. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 11. ožujka 2008. (još neobjavljena u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 4. ožujka 2008.

⁽³⁾ SL L 355, 30.12.2002., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 849/2004 (SL L 158, 30.4.2004., str. 1., ispravljena u SL L 229, 29.6.2004., str. 3.).

- (8) Svaka država članica zadržava nadležnost odlučiti treba li zaštitne pratitelje leta postaviti u zrakoplovu registriranom u toj državi članici te na letove licenciranih zračnih prijevoznika kao i da, u skladu sa stavkom 4.7.7. Priloga 17. Čikaškoj konvenciji o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu te pod uvjetima iz te Konvencije, osigura da su takve osobe posebno izabrani i osposobljeni državni službenici, vodeći pritom računa o aspektima zaštite i sigurnosti propisanih za zrakoplove.

- (9) Različite vrste civilnog zrakoplovstva ne predstavljaju nužno istu razinu prijetnje. Kako bi se omogućila dodjela izuzeća, prilikom utvrđivanja zajedničkih osnovnih standarda u vezi sa zaštitom zračnog prometa, u obzir je potrebno uzeti veličinu zrakoplova, narav zračnog prijevoza i/ili učestalost operacija u zračnim lukama.
- (10) Državama članicama trebalo bi također dopustiti da na temelju procjene rizika primjenjuju mjere više razine zaštite od mjera propisanih ovom Uredbom.
- (11) Treće zemlje mogu zahtijevati primjenu mjera koje se razlikuju od mjera predviđenih ovom Uredbom u vezi s letovima iz zračne luke države članice u zračnu luku ili preko zračne luke treće zemlje. Međutim, ne dovodeći u pitanje dvostrane sporazume čija je Zajednica stranka, trebalo bi biti moguće da Komisija ispita mjere koje zahtijeva treća zemlja.
- (12) Iako je moguće da u jednoj državi članici postoje dva ili više tijela zaduženih za zaštitu zračnog prometa, svaka država članica treba imenovati jedno tijelo odgovorno za usklađivanje i praćenje provedbe standarda zaštite.
- (13) Kako bi se odredile odgovornosti za provedbu zajedničkih osnovnih standarda zaštite zračnog prometa i kako bi se opisalo koje mjere se u tu svrhu zahtijevaju od operatora i drugih subjekata, svaka država članica mora izraditi nacionalni program zaštite civilnog zračnog prometa. Nadalje, svaki operator zračne luke, zračni prijevoznik i subjekt koji provodi standarde zaštite zračnog prometa trebao bi izraditi, primjenjivati i održavati program zaštite kako bi se uskladio s ovom Uredbom i sa svakim važećim nacionalnim programom zaštite civilnog zračnog prometa.
- (14) Kako bi pratila usklađenost s ovom Uredbom kao i s nacionalnim programima zaštite civilnog zračnog prometa, svaka država članica mora izraditi i osigurati provedbu nacionalnog programa za provjeru razine i kvalitete zaštite civilnog zračnog prometa.
- (15) Kako bi država članica pratila primjenu ove Uredbe kao i davanja preporuka za poboljšanje zaštite zračnog prometa, Komisija mora provoditi inspekcijske nadzore, uključujući nenajavljene inspekcijske nadzore.
- (16) U pravilu, Komisija mora objaviti mjere koje izravno utječu na putnike. Provedbeni akti koji određuju zajedničke mjere i postupke za provedbu zajedničkih osnovnih standarda iz područja zaštite zračnog prometa a koji sadrže sigurnosno osjetljive informacije, kao i izvješća o inspekcijskim nadzorima Komisije i odgovori nadležnih tijela, trebali bi se smatrati tajnim podacima EU-a u smislu Odluke Komisije 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom od 29. studenoga 2001. o izmjeni njezinog poslovnika ⁽¹⁾. Ti podaci ne bi smjeli biti objavljeni te bi trebali biti dostupni samo onim operatorima i subjektima koji imaju legitimni interes.
- (17) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe moraju se usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽²⁾.
- (18) Komisiji bi posebno trebalo dodijeliti ovlasti u pogledu donošenja općih mjera kojima se elementi zajedničkih osnovnih standarda koji nisu ključni mijenjaju dopunjavanjem, određivanja kriterija koji državama članicama omogućuju kako odstupanje od zajedničkih osnovnih standarda tako i donošenje alternativnih mjera zaštite i donošenja specifikacija za nacionalne programe za kontrolu kvalitete. Budući da je riječ o mjerama općeg opsega čiji je cilj izmijeniti elemente ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je novim elementima koji nisu ključni, one se moraju donijeti u skladu s regulatornim postupkom uz nadzor predviđen u članku 5.a Odluke 1999/468/EZ.
- (19) Kada u hitnim slučajevima nije moguće ispuniti rokove koji se obično primjenjuju u okviru regulatornog postupka uz nadzor, Komisija bi trebala moći primijeniti hitni postupak predviđen u članku 5.a stavku 6. Odluke 1999/468/EZ za donošenje zajedničkih pravila u svrhu zaštite civilnog zračnog prometa.
- (20) Trebalo bi promicati ostvarenje cilja modela „one-stop security” u pogledu svih letova unutar Europske unije.
- (21) Nadalje, nije potrebno ponovno pregledavati putnike koji su stigli letom iz trećih zemalja, kao ni njihovu prtljagu, ako je riječ o trećim zemljama čiji su standardi zaštite zračnog prometa istovjetni standardima predviđenima ovom Uredbom. Stoga, ne dovodeći u pitanje pravo svake države članice da primjenjuje mjere više razine zaštite ili nadležnosti Zajednice i država članica, odluke Komisije i, prema potrebi, sporazume između Zajednice i trećih zemalja, koji priznaju da su standardi zaštite koji se primjenjuju u trećoj zemlji istovjetni zajedničkim standardima, trebalo bi poticati zbog toga što oni podupiru model „one-stop security”.
- (22) Ova Uredba ne dovodi u pitanje primjenu pravila o sigurnosti zrakoplovstva kao ni ona koja se odnose na prijevoz opasnih roba.
- ⁽¹⁾ SL L 317, 3.12.2001., str. 1. Odluka kako je zadnje izmijenjena Odlukom 2006/548/EZ, Euratom (SL L 215, 5.8.2006., str. 38.).
- ⁽²⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 22.7.2006., str. 11.).

- (23) Trebalo bi predvidjeti sankcije za povrede odredaba ove Uredbe. Te bi povrede, koje mogu biti građanske ili upravne naravi, trebale biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.
- (24) Izjava ministara o zračnoj luci Gibraltar, dogovorena u Cordobi 18. rujna 2006. na prvom ministarskom sastanku Foruma za dijalog o Gibraltaru, zamijenit će Zajedničku izjavu o zračnoj luci Gibraltar, donesenu u Londonu 2. prosinca 1987., s tim da će se potpuna usklađenost Izjave iz 2006. smatrati potpunom usklađenosti s Izjavom iz 1987.
- (25) Budući da ciljeve ove Uredbe, a to su zaštita civilnog zračnog prometa od djela nezakonitog ometanja i pružanje osnove za zajedničko tumačenje Priloga 17. Čikaškoj konvenciji o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu, države članice ne mogu na zadovoljavajući način ostvariti pa se oni stoga, zbog samog dosega i učinaka ove Uredbe, mogu bolje ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom razmjernosti iz navedenog članka, ova Uredba ne prekoračuje okvire koji su potrebni za postizanje navedenih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Ciljevi

1. Ovom se Uredbom donose zajednička pravila zaštite civilnog zračnog prometa od djela nezakonitog ometanja koja ugrožavaju sigurnost civilnog zračnog prometa.

Uredba također pruža osnovu za zajedničko tumačenje Priloga 17. Čikaškoj konvenciji o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu.

2. Načini postizanja ciljeva navedenih u stavku 1. su sljedeći:
- (a) donošenje zajedničkih pravila i zajedničkih osnovnih standarda o zaštiti zračnog prometa;
- (b) mehanizmi za praćenje njihove usklađenosti.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Uredba primjenjuje se na sljedeće:
- (a) sve zračne luke ili dijelove zračnih luka koje se nalaze na području države članice, a koje se ne koriste isključivo u vojne svrhe;

- (b) sve operatore, uključujući zračne prijevoznike, koji pružaju usluge u zračnim lukama navedenima u točki (a);

- (c) sve subjekte koji primjenjuju standarde zaštite zračnog prometa, a koji djeluju unutar ili izvan prostora zračne luke i koji osiguravaju robu i/ili usluge zračnim lukama navedenima u točki (a) ili kroz njih.

2. Smatra se da primjena ove Uredbe na zračnu luku Gibraltar ne dovodi u pitanje pravni položaj Kraljevine Španjolske, odnosno Ujedinjene Kraljevine, u pogledu spora o suverenosti nad područjem na kojem se nalazi zračna luka.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

1. „civilno zrakoplovstvo” znači svaka zračna operacija koju obavlja civilni zrakoplov, osim operacija koje obavljaju državni zrakoplovi iz članka 3. Čikaške konvencije o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu;
2. „zaštita zračnog prometa” znači kombinacija mjera i ljudskih i materijalnih resursa namijenjenih zaštiti civilnog zračnog prometa od djela nezakonitog ometanja koja ugrožavaju zaštitu civilnog zračnog prometa;
3. „operator” znači osoba, organizacija ili poduzeće koje obavlja, ili želi obavljati, operaciju zračnog prijevoza;
4. „zračni prijevoznik” znači poduzeće za zračni prijevoz koje posjeduje valjanu operativnu licenciju ili istovrijedni dokument;
5. „zračni prijevoznik Zajednice” znači zračni prijevoznik koji posjeduje valjanu operativnu licenciju koju mu je dodijelila država članica u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2407/92 od 23. srpnja 1992. o izdavanju dozvola zračnim prijevoznicima ⁽¹⁾;
6. „subjekt” znači osoba, organizacija ili poduzeće koje nije operator;
7. „zabranjeni predmeti” znači oružje, eksplozivi ili druge opasne naprave, predmeti ili tvari koji se mogu upotrijebiti za počinjenje djela nezakonitog ometanja kojim se ugrožava sigurnost civilnog zračnog prometa;
8. „zaštitni pregled” znači primjena tehničkih ili drugih sredstava za otkrivanje i/ili opažanje zabranjenih predmeta;

⁽¹⁾ SL L 240, 24.8.1992., str. 1.

9. „zaštitna kontrola” znači primjena sredstava pomoću kojih je moguće spriječiti unos zabranjenih predmeta;
10. „kontrola pristupa” znači primjena sredstava pomoću kojih je moguće spriječiti ulazak neovlaštenih osoba ili neovlaštenih vozila, ili ulazak i jednih i drugih;
11. „štićeno područje zračne luke (airside)” znači područje kretanja zrakoplova u zračnoj luci, susjedno zemljište i zgrade ili njihove dijelove, do kojih je pristup ograničen;
12. „nadzirano područje zračne luke (landside)” znači oni dijelovi zračne luke, susjednog područja i zgrada ili njihovih dijelova koji nisu štićeni dio zračne luke;
13. „zaštitno ograničeno područje” znači onaj štićeni dio zračne luke u kojem se, osim ograničenog pristupa, primjenjuju i drugi standardi zaštite zračnog prometa;
14. „demarkirana zona” znači područje koje je odvojeno uz pomoć kontrole pristupa bilo od zaštitno ograničenog područja bilo, ako je i samo demarkirana zona zaštitno ograničeno područje, od drugih zaštitno ograničenih područja u zračnoj luci;
15. „provjera podobnosti osobe” znači provjera identiteta i prethodnih iskustava, uključujući pregled kaznenih/prekršajnih aktivnosti kao dio procjene o podobnosti osobe za nepravi pristup zaštitno ograničenom području;
16. „transferni putnici, prtljaga, teret ili pošta” znači putnici, prtljaga, teret ili pošta koji odlaze zrakoplovom koji nije onaj kojim su stigli;
17. „tranzitni putnici, prtljaga, teret ili pošta” znači putnici, prtljaga, teret ili pošta koji odlaze istim onim zrakoplovom kojim su i stigli;
18. „potencijalno opasni putnik” znači putnik koji je ili deportirana osoba, ili osoba za koju imigracijske vlasti smatraju da nema pristup ili osoba koja je zakonito privvorena;
19. „ručna prtljaga” znači prtljaga namijenjena za prijevoz u putničkoj kabini zrakoplova;
20. „predana prtljaga” znači prtljaga namijenjena za prijevoz u prtljažnom prostoru zrakoplova;
21. „praćena predana prtljaga” znači prtljaga namijenjena za prijevoz u prtljažnom prostoru istog onog zrakoplova kojim putnik, koji ju je predao, putuje;
22. „kompanijska pošta” znači pošta čiji je i pošiljatelj i adresat zračni prijevoznik;
23. „kompanijski materijali” znači materijali čiji je i pošiljatelj i adresat zračni prijevoznik ili koje koristi zračni prijevoznik;
24. „pošta” znači pismene pošiljke i drugi predmeti, osim pošte zračnog prijevoznika, koje poštanske službe predaju za prijevoz ili koje su namijenjene dostavi tim službama, u skladu s pravilima Općeg poštanskog saveza;
25. „teret” znači svaka imovina namijenjena za prijevoz zrakoplovom, osim prtljage, pošte, pošte zračnog prijevoznika, materijale zračnog prijevoznika i zalihe za opskrbu tijekom leta;
26. „regulirani agent” znači zračni prijevoznik, agent, otpremnik ili drugi subjekt koji osigurava zaštitne kontrole nad teretom ili poštom;
27. „poznati pošiljatelj” znači pošiljatelj koji šalje teret ili poštu za vlastiti račun i čiji postupci u dostatnoj mjeri ispunjavaju zajednička pravila i standarde zaštite kako bi se teret ili pošta mogli prevoziti bilo kojim zrakoplovom;
28. „provjereni pošiljatelj” znači pošiljatelj koji šalje teret ili poštu za vlastiti račun i čiji postupci u dostatnoj mjeri ispunjavaju zajednička pravila i standarde zaštite kako bi se taj teret mogao prevoziti zrakoplovom koji prevozi samo teret, tj. pošta zrakoplovom koji prevozi samo poštu;
29. „zaštitna provjera zrakoplova” znači pregled onih dijelova unutrašnjosti zrakoplova kojima su putnici mogli imati pristup, uključujući pregled prtljažnog prostora zrakoplova, radi otkrivanja zabranjenih predmeta i djela nezakonitog ometanja u zrakoplovu;
30. „zaštitni pregled zrakoplova” znači pregled unutrašnjosti i dostupnih vanjskih dijelova zrakoplova radi otkrivanja zabranjenih predmeta i djela nezakonitog ometanja koji ugrožavaju sigurnost zrakoplova;
31. „zaštitni pratitelj leta” znači osoba koju je zaposlila država kako bi putovala zrakoplovom zračnog prijevoznika kojem je dodijelila licencu, u svrhu zaštite tog zrakoplova i osoba koje su u njemu od djela nezakonitog ometanja koja ugrožavaju sigurnost leta.

Članak 4.

Zajednički osnovni standardi

1. Zajednički osnovni standardi za zaštitu civilnog zračnog prometa od djela nezakonitog ometanja, koja ugrožavaju sigurnost civilnog zračnog prometa, utvrđeni su u Prilogu.

Dodatne zajedničke osnovne standarde koji u trenutku stupanja na snagu ove Uredbe nisu predviđeni potrebno je dodati Prilogu u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora.

2. Opće mjere, čija je svrha dopunjavanjem izmijeniti elemente zajedničkih osnovnih standarda iz stavka 1. koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom uz pregled iz članka 19. stavka 3.

Te opće mjere odnose se na:

- (a) dopuštene metode zaštitnog pregleda;
- (b) kategorije predmeta koji se mogu zabraniti;
- (c) kontrolu pristupa, koja se odobrava štićenom području zračne luke i zaštitno ograničenim područjima;
- (d) dopuštene metode za pregled vozila, zaštitne provjere zrakoplova i zaštitni pregled zrakoplova;
- (e) kriterije za priznavanje istovrijednosti standarda zaštite trećih zemalja;
- (f) uvjete pod kojima se pregledavaju teret i pošta, odnosno pod kojima se podvrgavaju drugim zaštitnim kontrolama te postupak za odobravanje ili imenovanje reguliranih agenata, poznatih pošiljatelja i stalnih pošiljatelja;
- (g) uvjete pod kojima se pregledava pošta zračnog prijevoznika i materijali zračnog prijevoznika, odnosno pod kojima se podvrgavaju drugim zaštitnim kontrolama;
- (h) uvjete pod kojima se pregledavaju zalihe za opskrbu tijekom leta i zalihe za opskrbu zračne luke, odnosno pod kojima se podvrgavaju drugim zaštitnim kontrolama te postupak za odobravanje ili imenovanje reguliranih dobavljača i poznatih dobavljača;
- (i) kriterije za definiranje kritičnih zona zaštitno ograničenog područja;
- (j) kriterije za zapošljavanje osoblja i metode njegova osposobljavanja;
- (k) uvjete pod kojima se mogu primjenjivati posebni zaštitni postupci, odnosno izuzeća od zaštitnih kontrola;
- (l) svaku opću mjeru čija je svrha dopunjavanjem izmijeniti elemente zajedničkih osnovnih standarda iz stavka 1. koji nisu ključni, a koja nije bila predviđena u trenutku stupanja na snagu ove Uredbe.

U hitnim slučajevima Komisija može primijeniti hitni postupak iz članka 19. stavka 4.

3. Podrobne mjere za provedbu zajedničkih osnovnih standarda iz stavka 1. i opće mjere iz stavka 2. utvrđuju se u skladu s regulatornim postupkom iz članka 19. stavka 2.

Te mjere uključuju:

- (a) zahtjeve i postupke za preglede;
- (b) popis zabranjenih predmeta;
- (c) zahtjeve i postupke za kontrolu pristupa;
- (d) zahtjeve i postupke za pregled vozila, zaštitnu provjeru zrakoplova i zaštitni pregled zrakoplova;
- (e) odluke o priznavanju istovrijednosti standarda zaštite koji se primjenjuju u trećoj zemlji;
- (f) u pogledu tereta i pošte, postupke za odobravanje ili imenovanje reguliranih agenata, poznatih pošiljatelja i provjerenih pošiljatelja te obveze koje oni moraju ispuniti;
- (g) zahtjeve i postupke za zaštitne kontrole pošte zračnog prijevoznika i materijale zračnog prijevoznika;
- (h) u pogledu zaliha za opskrbu tijekom leta i zaliha za opskrbu zračne luke, postupke za odobravanje ili imenovanje reguliranih dobavljača i poznatih dobavljača te obveze koje oni moraju ispuniti;
- (i) definiciju kritičnih zona zaštitno ograničenog područja;
- (j) zahtjeve za zapošljavanje i osposobljavanje osoblja;
- (k) posebne zaštitne postupke ili izuzeća od zaštitnih kontrola;
- (l) tehničke specifikacije zaštitne opreme i postupke za njezino odobravanje i uporabu; i
- (m) zahtjeve i postupke za potencijalno opasne putnike.

4. Izmjenama ove Uredbe putem odluke u skladu s regulatornim postupkom uz pregled iz članka 19. stavka 3., Komisija utvrđuje kriterije na temelju kojih države članice mogu odstupiti od zajedničkih osnovnih standarda iz stavka 1. te usvojiti alternativne mjere zaštite koje osiguravaju odgovarajuću razinu zaštite na temelju lokalne procjene rizika. Takve alternativne mjere moraju se temeljiti na razlozima koji se odnose na veličinu zrakoplova, ili na razlozima koji se odnose na narav, opseg ili učestalost letova ili drugih relevantnih aktivnosti.

U hitnim slučajevima Komisija može primijeniti hitni postupak iz članka 19. stavka 4.

Države članice obavješćuju Komisiju o takvim mjerama.

5. Države članice dužne su na svojem području osigurati primjenu zajedničkih osnovnih standarda iz stavka 1. Kada država članica ima razloga vjerovati da je razina zaštite zračnog prometa bila ugrožena manjkavom primjenom mjera zaštite, ona je dužna poduzeti odgovarajuće i hitne mjere kako bi otklonila navedene nedostatke i osigurala kontinuiranu zaštitu civilnog zračnog prometa.

Članak 5.

Troškovi zaštite

Uzimajući u obzir odgovarajuće odredbe zakonodavstva Zajednice, svaka država članica može odrediti pod kojim okolnostima, i u kojem opsegu, troškove mjera zaštite, poduzetih na temelju ove uredbe radi zaštite civilnog zračnog prometa od djela nezakonitog ometanja, treba snositi država, zračne luke, zrakoplovni prijevoznici, druge odgovorne agencije ili korisnici. Prema potrebi, i u skladu sa zakonodavstvom Zajednice, države članice mogu odrediti da korisnici snose dio troškova mjera više razine zaštite, poduzetih na temelju ove uredbe. U mjeri u kojoj je to moguće, bilo kakve pristojbe ili transferi troškova zaštite i neposredno su povezani s troškovima pružanja tih usluga zaštite, a njihovi iznosi ne premašuju odgovarajuće predmetne troškove.

Članak 6.

Mjere više razine zaštite

1. Države članice mogu primijeniti mjere više razine zaštite od zajedničkih osnovnih standarda iz članka 4. U tom slučaju, one postupaju na temelju procjene rizika i u skladu sa zakonodavstvom Zajednice. Te mjere moraju biti odgovarajuće, objektivne, nediskriminirajuće i razmjerne riziku zbog kojeg se poduzimaju.

2. Države članice dužne su obavijestiti Komisiju o takvim mjerama što je prije moguće od početka njihove primjene. Po primitku takvih informacija, Komisija ih prosljeđuje drugim državama članicama.

3. Ako su dotične mjere ograničene na određeni let na određeni datum, države članice o tome ne trebaju obavijestiti Komisiju.

Članak 7.

Mjere zaštite koje su propisale treće zemlje

1. Ne dovodeći u pitanje bilo kakav dvostrani sporazum čija je ugovorna strana Zajednica, država članica dužna je obavijestiti Komisiju o mjerama koje je propisala treća zemlja u

pogledu letova iz zračne luke u državi članici u tu treću zemlju ili preko nje, ako se te mjere razlikuju od zajedničkih osnovnih standarda iz članka 4.

2. Na zahtjev te države članice ili na vlastitu inicijativu, Komisija je dužna ispitati primjenu svake mjere o kojoj je obaviještena u skladu sa stavkom 1. i može, u skladu s regulatornim postupkom iz članka 19. stavka 2., sastaviti odgovarajući odgovor toj trećoj zemlji.

3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako:

(a) ta država članica primjenjuje navedene mjere u skladu s člankom 6.; ili

(b) zahtjev treće zemlje ograničen je na određeni let na određeni dan.

Članak 8.

Suradnja s Međunarodnom organizacijom za civilno zrakoplovstvo

Ne dovodeći u pitanje članak 300. Ugovora, Komisija može s Međunarodnom organizacijom za civilno zrakoplovstvo (ICAO) sklopiti memorandum o razumijevanju koji se odnosi na revizije kako bi se izbjeglo dvostruko praćenje poštuju li države članice Prilog 17. Čikaškoj konvenciji o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu.

Članak 9.

Nadležno tijelo

Kada su u jednoj državi članici dva ili više tijela zadužena za zaštitu civilnog zračnog prometa, ta država članica imenuje jedno tijelo (dalje u tekstu: „nadležno tijelo”) koje je odgovorno za usklađivanje i praćenje provedbe zajedničkih osnovnih standarda iz članka 4.

Članak 10.

Nacionalni program zaštite civilnog zračnog prometa

1. Svaka država članica izrađuje, primjenjuje i održava nacionalni program zaštite civilnog zračnog prometa.

U tom se programu definiraju odgovornosti za provedbu zajedničkih osnovnih standarda iz članka 4. i opisuju mjere koje se u tu svrhu zahtijevaju od operatera i subjekata.

2. Prema načelu „potrebno znati” nadležno tijelo u pisanom obliku stavlja na raspolaganje operaterima i subjektima za koje smatra da imaju legitiman interes odgovarajuće dijelove nacionalnog programa zaštite civilnog zračnog prometa.

Članak 11.**Nacionalni program kontrole kvalitete**

1. Svaka država članica izrađuje, primjenjuje i održava nacionalni program kontrole kvalitete.

Taj program državama članicama omogućuje provjeru kvalitete zaštite civilnog zračnog prometa u svrhu praćenja usklađenosti kako s ovom Uredbom tako i s nacionalnim programom zaštite civilnog zračnog prometa.

2. Specifikacije za nacionalni program kontrole kvalitete donose se izmjenom ove Uredbe u skladu s regulatornim postupkom uz pregled iz članka 19. stavka 3., i to dodavanjem priloga ovoj Uredbi.

U hitnim slučajevima Komisija može primijeniti hitni postupak iz članka 19. stavka 4.

Program omogućuje brzo otkrivanje i otklanjanje nedostataka. Predviđa, također, da sve zračne luke, operateri i subjekti, koji su odgovorni za provedbu standarda iz područja zaštite zračnog prometa i koji se nalaze na području dotične države članice, budu predmetom redovita praćenja koje se provodi ili neposredno od strane nadležnog tijela ili pod njegovim nadzorom.

Članak 12.**Program zaštite zračne luke**

1. Svaki operator zračne luke izrađuje, primjenjuje i održava program zaštite zračne luke.

U tom su programu opisane metode i postupci koje operator zračne luke mora poštovati kako bi osigurao usklađenost kako s ovom Uredbom tako i s nacionalnim programom zaštite civilnog zračnog prometa države članice u kojoj se nalazi zračna luka.

Program sadrži odredbe koje se odnose na unutarnju kontrolu kvalitete, koje opisuju način na koji operator zračne luke mora pratiti usklađenost s metodama i postupcima o kojima je riječ.

2. Program zaštite zračne luke podnosi se nadležnom tijelu koje može, ako je to potrebno, poduzeti daljnje mjere.

Članak 13.**Program zaštite zračnog prijevoznika**

1. Svaki zračni prijevoznik izrađuje, primjenjuje i održava program zaštite zračnog prijevoznika.

U tom su programu opisane metode i postupci koje zračni prijevoznik mora poštovati kako bi osigurao usklađenost kako s ovom Uredbom tako i s nacionalnim programom zaštite civilnog zračnog prometa države članice iz koje pruža usluge.

Program sadrži odredbe koje se odnose na internu kontrolu kvalitete, koje opisuju način na koji zračni prijevoznik mora pratiti usklađenost s metodama i postupcima o kojima je riječ.

2. Na zahtjev, program zaštite zračnog prijevoznika podnosi se nadležnom tijelu koje može, ako je to potrebno, poduzeti daljnje mjere.

3. Ako program zaštite zračnog prijevoznika Zajednice potvrdi nadležno tijelo države članice koja je izdala operativnu licenciju, zračnom prijevozniku se u svim državama članicama priznaje ispunjenje zahtjeva iz stavka 1. Tim se ne dovodi u pitanje pravo države članice da od bilo kojeg zračnog prijevoznika zatraži pojedinosti u vezi s njegovom provedbom:

(a) mjera zaštite koje ta država članica primjenjuje u skladu s odredbama članka 6.; i/ili

(b) lokalnih postupaka koji vrijede u zračnim lukama u kojima se pružaju usluge.

Članak 14.**Program zaštite subjekta**

1. Svaki subjekt koji je u okviru nacionalnog programa zaštite civilnog zračnog prometa iz članka 10. obavezan primjenjivati standarde iz područja zaštite zračnog prometa izrađuje, primjenjuje i održava program zaštite.

U tom su programu opisane metode i postupci koje subjekt mora poštovati kako bi osigurao usklađenost s nacionalnim programom zaštite civilnog zračnog prometa države članice u pogledu svojih operacija u toj državi članici.

Program sadrži odredbe koje se odnose na unutarnju kontrolu kvalitete, koje opisuju način na koji sam subjekt mora pratiti usklađenost s metodama i postupcima o kojima je riječ.

2. Na zahtjev, program zaštite subjekta koji primjenjuje standarde iz područja zaštite zračnog prometa podnosi se nadležnom tijelu koje može, ako je to potrebno, poduzeti daljnje mjere.

Članak 15.**Inspekcijski nadzor Komisije**

1. Komisija, u suradnji s nadležnim tijelom dotične države članice, obavlja inspekcijski nadzor, uključujući inspekcijski nadzor zračnih luka, operatora i subjekata koji primjenjuju standarde zaštite zračnog prometa, u svrhu praćenja primjene ove Uredbe u državama članicama i, prema potrebi, daje preporuke za poboljšanje zaštite zračnog prometa. U tu je svrhu nadležno tijelo dužno u pisanom obliku obavijestiti Komisiju o svim zračnim lukama na svojem području koje su namijenjene civilnom zračnom prometu, osim onim zračnim lukama koje su obuhvaćene člankom 4. stavkom 4.

Postupci za obavljanje inspekcijskih nadzora Komisije donose se u skladu s regulatornim postupkom iz članka 19. stavka 2.

2. Inspekcijski nadzori koje Komisija obavlja u zračnim lukama i kod operatora i subjekata koji primjenjuju standarde zaštite zračnog prometa nenajavljeni su. Prije inspekcijskog nadzora Komisija o tome pravovremeno obavješćuje dotičnu državu članicu.

3. Svako izvješće o inspekcijskom nadzoru Komisije dostavlja se nadležnom tijelu dotične države članice, u kojem država članica u svom odgovoru navodi mjere koje je poduzela kako bi otklonila sve utvrđene nedostatke.

To se izvješće, zajedno s odgovorom nadležnog tijela, potom dostavlja nadležnim tijelima drugih država članica.

Članak 16.

Godišnje izvješće

Svake godine Komisija predlaže Europskom parlamentu, Vijeću i državama članicama izvješće kojim ih obavješćuje o primjeni ove Uredbe i o njezinom učinku na poboljšanje zaštite zračnog prometa.

Članak 17.

Savjetodavna interesna skupina

Ne dovodeći u pitanje ulogu odbora iz članka 19., Komisija uspostavlja savjetodavnu interesnu skupinu za zaštitu zračnog prometa, koju čine europske predstavničke organizacije koje su aktivne u zaštiti zračnog prometa ili su s njome neposredno povezane. Uloga je ove skupine isključivo savjetovanje Komisije. Tijekom cijelog regulatornog postupka, odbor iz članka 19. obavješćuje savjetodavnu interesnu skupinu.

Članak 18.

Širenje informacija

Komisija u pravilu objavljuje mjere koje neposredno utječu na putnike. Međutim, sljedeći dokumenti smatraju se tajnim podacima Europske unije u smislu Odluke 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom:

- (a) mjere i postupci iz članka 4. stavka 3., članka 4. stavka 4., članka 6. stavka 1. i članka 7. stavka 1., ako sadrže sigurnosno osjetljive informacije;
- (b) izvješća o inspekcijskim nadzorima Komisije i odgovori nadležnih tijela iz članka 15. stavka 3.

Članak 19.

Postupak odbora

- 1. Komisiji pomaže odbor.

2. Prilikom pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, poštujući pritom odredbe njezinog članka 8.

Rok iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ je jedan mjesec.

3. Prilikom pozivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, poštujući pritom odredbe njezinog članka 8.

4. Prilikom pozivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1., 2., 4. i 6. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, poštujući pritom odredbe njezinog članka 8.

Članak 20.

Sporazumi između Zajednice i trećih zemalja

Prema potrebi i u skladu sa zakonodavstvom Zajednice, u sporazumima o zračnom prometu sklopljenima između Zajednice i treće zemlje moguće je, u skladu s člankom 300. Ugovora, predvidjeti sporazume koji priznaju istovrijednost standarda zaštite koji se primjenjuju u trećim zemljama i standarda Zajednice kako bi se za sve letove između Europske unije i trećih zemalja potaknulo ostvarenje cilja modela „one-stop security”.

Članak 21.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na povrede odredaba ove Uredbe te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu primjenu. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

Članak 22.

Izvješće Komisije o financiranju

Komisija će najkasnije do 31. prosinca 2008. izvijestiti o načelima financiranja troškova mjera zaštite u području civilnog zračnog prometa. U izvješću će se razmotriti koraci koje je potrebno poduzeti kako bi se osiguralo da se pristojbe za zaštitu koriste isključivo za pokrivanje troškova zaštite te kako bi se poboljšala transparentnost takvih pristojbi. U izvješću će se također sagledati načela potrebna za osiguranje nenarušenog tržišnog natjecanja među zračnim lukama i među zračnim prijevoznicima te različite metode za osiguranje zaštite potrošača u pogledu raspodjele troškova mjera zaštite između poreznih obveznika i korisnika. Prema potrebi, izvješću Komisije priložit će se zakonodavni prijedlog.

Članak 23.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 2320/2002 stavlja se izvan snage.

*Članak 24.***Stupanje na snagu**

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

2. Primjenjuje se od dana navedenog u provedbenim pravilima donesenima u skladu s postupcima iz članka 4. stavaka 2. i 3., ali najkasnije u roku od 24 mjeseca od stupanja na snagu ove Uredbe.

3. Iznimno od stavka 2., članak 4. stavci 2., 3. i 4., članak 8., članak 11. stavak 2., članak 15. stavak 1. drugi podstavak, članci 17., 19. i 22. primjenjuju se od dana stupanja na snagu ove Uredbe.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. ožujka 2008.

Za Europski parlament
Predsjednik
H.-G. PÖTTERING

Za Vijeće
Predsjednik
J. LENARČIČ

PRILOG

ZAJEDNIČKI OSNOVNI STANDARDI ZA ZAŠTITU CIVILNOG ZRAČNOG PROMETA OD DJELA NEZAKONITOG OMETANJA (ČLANAK 4.)**1. ZAŠTITA ZRAČNE LUKE****1.1. Zahtjevi prilikom izrade nacrtu zračne luke**

1. Prilikom projektiranja i izgradnje novih objekata ili izmjena postojećih objekata u zračnoj luci u potpunosti će se poštovati zahtjevi u pogledu primjene zajedničkih osnovnih standarda utvrđenih u ovom Prilogu te u provedbenim aktima.
2. U zračnim lukama uspostaviti će se sljedeća područja:
 - (a) nadzirano područje zračne luke;
 - (b) štićeno područje zračne luke;
 - (c) zaštitno ograničena područja; i
 - (d) kritične zone zaštitno ograničenih područja.

1.2. Kontrola pristupa

1. Pristup štićenom području zračne luke ograničit će se kako bi se neovlaštenim osobama i vozilima onemogućio pristup u ta područja.
2. Pristup zaštitno ograničenim područjima nadzirat će se kako bi se osiguralo da neovlaštene osobe i vozila ne mogu njima pristupiti.
3. Pristup štićenom području zračne luke i zaštitno ograničenim područjima može se dozvoliti osobama i vozilima samo ako ispunjavaju propisane uvjete zaštite.
4. Prije nego što im se izda identifikacijska iskaznica člana posade ili identifikacijska iskaznica za zračnu luku koja im omogućuje pristup bez pratnje zaštitno ograničenim područjima, osobe, uključujući članovi posade, moraju uspješno proći provjeru podobnosti.

1.3. Zaštitni pregled osoba, osim putnika, i njihovih osobnih predmeta

1. Prilikom ulaska u zaštitno ograničena područja osobe osim putnika, kao i njihovi osobni predmeti, bit će podvrgnuti stalnom i nasumičnom zaštitnom pregledu kako bi se spriječilo unošenje zabranjenih predmeta u ta područja.
2. Prilikom ulaska u kritične zone zaštitno ograničenih područja sve osobe osim putnika, kao i njihovi osobni predmeti, bit će podvrgnuti zaštitnom pregledu kako bi se spriječilo unošenje zabranjenih predmeta u ta područja.

1.4. Pregled vozila

Vozila koja ulaze u zaštitno ograničeno područje bit će pregledana kako bi se spriječilo unošenje zabranjenih predmeta u ta područja.

1.5. Nadzor, ophodnje i druge vrste fizičkog nadzora

U zračnim lukama i, prema potrebi, susjednim područjima do kojih je pristup javan provoditi će se nadzor, ophodnje i druge vrste fizičkog nadzora u svrhu otkrivanja sumnjivog ponašanja osoba, otkrivanja ranjivih mjesta koja bi se mogla zlorabiti kako bi se izvršila djela nezakonitog ometanja te u svrhu odvratanja osoba od počinjenja takvih radnji.

2. DEMARKIRANE ZONE ZRAČNIH LUKA

Zrakoplovi parkirani u demarkiranim zonama zračnih luka, na koje se primjenjuju alternativne mjere iz članka 4. stavka 4., odvojiti će se od zrakoplova na koje se u potpunosti primjenjuju zajednički osnovni standardi kako se standardi zaštite koji se primjenjuju na zrakoplove, putnike, prtljagu, teret i poštu ne bi doveli u pitanje.

3. ZAŠTITA ZRAKOPLOVA

1. Prije polaska provest će se zaštitna provjera zrakoplova i zaštitni pregled zrakoplova kako bi se osiguralo da u njemu nema nikakvih zabranjenih predmeta. Na zrakoplove koji su u tranzitu mogu se primijeniti druge odgovarajuće mjere.
2. Svaki zrakoplov zaštitit će se od djela nezakonitog ometanja.

4. PUTNICI I RUČNA PRTLJAGA

4.1. Zaštitni pregled putnika i ručne prtljage

1. Svi putnici na polasku, transferni i tranzitni putnici te njihova ručna prtljaga bit će podvrgnuti zaštitnom pregledu kako bi se spriječilo unošenje zabranjenih predmeta u zaštitno ograničena područja i u zrakoplov.
2. Transferni putnici i njihova ručna prtljaga mogu se izuzeti iz zaštitnog pregleda ako:
 - (a) stižu iz države članice, osim ako je Komisija ili ta država članica pružila informacije da se ti putnici i njihova ručna prtljaga ne mogu smatrati pregledanima u skladu sa zajedničkim osnovnim standardima; ili
 - (b) stižu iz treće zemlje u kojoj se standardi zaštite koji se primjenjuju priznaju kao istovrijedni zajedničkim osnovnim standardima u skladu s regulatornim postupkom iz članka 19. stavka 2.
3. Tranzitni putnici i njihova ručna prtljaga mogu se izuzeti iz zaštitnog pregleda ako:
 - (a) ostaju u zrakoplovu; ili
 - (b) se ne miješaju s putnicima u odlasku koji su prošli zaštitni pregled osim s onima koji se ukravaju na isti zrakoplov; ili
 - (c) stižu iz države članice, osim ako je Komisija ili ta država članica pružila informacije da se ti putnici i njihova ručna prtljaga ne mogu smatrati pregledanima u skladu sa zajedničkim osnovnim standardima; ili
 - (d) stižu iz treće zemlje u kojoj se standardi zaštite koji se primjenjuju priznaju kao istovrijedni zajedničkim osnovnim standardima u skladu s regulatornim postupkom iz članka 19. stavka 2.

4.2. Zaštita putnika i ručne prtljage

1. Putnici i njihova ručna prtljaga zaštitit će se od nezakonitog ometanja od trenutka kada su prošli zaštitni pregled do odlaska zrakoplova kojim putuju.
2. Putnici koji su prošli zaštitni pregled neće se miješati s putnicima u dolasku, osim ako:
 - (a) putnici stižu iz države članice, pod uvjetom da Komisija ili ta država članica nije pružila informacije da se ti putnici u dolasku i njihova ručna prtljaga ne mogu smatrati pregledanima u skladu sa zajedničkim osnovnim standardima; ili
 - (b) putnici stižu iz treće zemlje u kojoj se standardi zaštite koji se primjenjuju priznaju kao istovrijedni zajedničkim osnovnim standardima u skladu s regulatornim postupkom iz članka 19. stavka 2.

4.3. Potencijalno opasni putnici

Prije polaska potencijalno opasni putnici podvrgavaju se odgovarajućim mjerama zaštite.

5. PREDANA PRTLJAGA

5.1. Zaštitni pregled predane prtljage

1. Prije ukrcaja u zrakoplov sva predana prtljaga bit će podvrgnuta zaštitnom pregledu kako bi se spriječilo unošenje zabranjenih predmeta u zaštitno ograničena područja i u zrakoplov.
2. Transferna predana prtljaga može se izuzeti iz zaštitnog pregleda ako:
 - (a) stiže iz države članice, osim ako je Komisija ili ta država članica pružila informacije da se ta predana prtljaga ne može smatrati pregledanom u skladu sa zajedničkim osnovnim standardima; ili
 - (b) stiže iz treće zemlje u kojoj se standardi zaštite koji se primjenjuju priznaju kao istovrijedni zajedničkim osnovnim standardima u skladu s regulatornim postupkom iz članka 19. stavka 2.
3. Transzitna predana prtljaga može se izuzeti iz zaštitnog pregleda ako ostaje u zrakoplovu.

5.2. Zaštita predane prtljage

Predana prtljaga koja će se prevoziti zrakoplovom zaštitit će se od nezakonitog ometanja od trenutka kada je bila pregledana ili bila povjerena zračnom prijevozniku, već prema tome što je bilo prije, do odlaska zrakoplova kojim će se prevoziti.

5.3. Uparivanje prtljage

1. Svaki komad predane prtljage bit će identificiran kao praćena ili nepraćena prtljaga.
2. Nepraćena predana prtljaga neće se prevoziti osim ako je navedena prtljaga bila odvojena zbog čimbenika na koje putnik ne može utjecati ili je bila podvrgnuta odgovarajućoj zaštitnoj kontroli.

6. TERET I POŠTA

6.1. Zaštitna kontrola tereta i pošte

1. Prije utovara u zrakoplov sav teret i pošta bit će podvrgnuti zaštitnom pregledu. Zračni prijevoznik neće prihvatiti prijevoz tereta ili pošte u zrakoplovu osim ako sam nije obavio takvu kontrolu ili ako regulirani agent, poznati pošiljatelj ili provjereni pošiljatelj ne potvrdi takvu kontrolu i ne odgovara za njezino obavljanje.
2. Transforni teret i transforna pošta mogu se podvrgnuti alternativnoj zaštitnoj kontroli koja je detaljno opisana u provedbenom aktu.
3. Transzitni teret i tranzitna pošta mogu se izuzeti iz zaštitne kontrole ako ostaju u zrakoplovu.

6.2. Zaštita tereta i pošte

1. Teret i pošta koji će se prevoziti zrakoplovom zaštitit će se od nezakonitog ometanja od trenutka kada se obavlja zaštitna kontrola do polaska zrakoplova u kojem će se prevoziti.
2. Teret i pošta koji nakon obavljene zaštitne kontrole nisu na odgovarajući način zaštićeni od nezakonitog ometanja bit će podvrgnuti zaštitnom pregledu.

7. KOMPANIJSKA POŠTA I KOMPANIJSKI MATERIJALI

Kompanijska pošta i kompanijski materijali bit će podvrgnuti zaštitnoj kontroli te će se potom, do utovara u zrakoplov, štititi kako bi se spriječilo unošenje zabranjenih predmeta u zrakoplov.

8. ZALIHE ZA OPSKRBU TIJEKOM LETA

Zalihe za opskrbu tijekom leta, uključujući hranu, namijenjene za prijevoz ili uporabu u zrakoplovu, bit će podvrgnute zaštitnoj kontroli te će se potom, do utovara u zrakoplov, štititi kako bi se spriječilo unošenje zabranjenih predmeta u zrakoplov.

9. ZALIHE ZA OPSKRBU ZRAČNE LUKE

Zalihe namijenjene za prodaju ili korištenje u zaštitno ograničenom području u zračnim lukama, uključujući zalihe za bescarinske trgovine i restorane, bit će podvrgnute zaštitnoj kontroli kako bi se spriječilo unošenje zabranjenih predmeta u ta područja.

10. MJERE ZAŠTITE TIJEKOM LETA

1. Ne dovodeći u pitanje vrijedeća pravila o sigurnosti zračnog prometa:

- (a) tijekom leta neovlaštenim osobama bit će onemogućen ulazak u pilotsku kabinu zrakoplova;
- (b) tijekom leta potencijalno opasni putnici bit će podvrgnuti odgovarajućim mjerama zaštite.

2. Kako bi se spriječila djela nezakonitog ometanja tijekom leta, poduzet će se odgovarajuće mjere zaštite, poput osposobljavanja posade zrakoplova i kabinskog osoblja.

3. Osim oružja koje se prevozi u prostoru za prtljagu, u zrakoplovu je zabranjeno nošenje oružja osim ako su ispunjeni traženi uvjeti zaštite u skladu s nacionalnim zakonodavstvom te ako su dotične države to odobrile.

4. Stavak 3. također se primjenjuje na zaštitne pratitelje leta ako oni nose oružje.

11. ZAPOSŁJAVANJE I OSPOSŁBLJAVANJE OSOBLJA

1. Osobe koje obavljaju ili su odgovorne za zaštitne preglede, kontrolu pristupa ili druge zaštitne kontrole zapošļavaju se, osposobljavaju i, prema potrebi, dobivaju potvrdu o osposobljenosti kako bi se osiguralo da su prikladne za zapošļavanje i osposobljene za izvršavanje dodijeljenih im dužnosti.

2. Osobe, osim putnika koje moraju imati pristup zaštitno ograničenim područjima, osposobit će se u pogledu zaštite prije nego što im se izda identifikacijska iskaznica za zračnu luku ili identifikacijska iskaznica člana posade.

3. Osposobljavanje, spomenuto u stavcima 1. i 2., obavlja se na početku, a potom periodično.

4. Osobe koje obavljaju osposobljavanje osoba spomenutih u stavcima 1. i 2., imaju potrebne kvalifikacije.

12. ZAŠTITNA OPREMA

Oprema koja se koristi za zaštitni pregled, kontrolu pristupa i druge zaštitne kontrole mora biti u skladu s definiranim specifikacijama i omogućavati obavljanje tih zaštitnih kontrola.
